

El dia del Llibre Una festa per a tota mena de lectors

KIM MANRESA

Records d'èxit. El periodista Rafael Nadal va firmar exemplars de *Quan érem feliços*, el llibre memorialístic amb què va guanyar el premi Pla i que va ser el segon més venut d'ahir en l'àmbit de la ficció en català

Disciplinat Palahniuk.

L'autor d'*El club de lluita* va participar en la jornada de Sant Jordi i, metòdic i ordenat, va escriure curioses i divertides dedicatòries als lectors del seu nou llibre, *Al desnudo*

ANA JIMÉNEZ

D'escriure i vendre

EL MIRADOR

Alfred Rexach

En els bons temps, el matí de Sant Jordi, aquesta presumpta diada de la cultura impresa avui convertida en la Disneylândia del llibre amb descompte, era una ocasió magnífica per presentar-se a la Generalitat o a Pedralbes i esmorzar copiosament a compte de l'erari públic. Ara, amb Artur Mas i Andreu Mas-Colell trencant les guardioles de la canalla per pagar les nòmines ni hi ha esmorzar institucional ni gairebé ànims per a una altra cosa.

Això no és obstacle perquè la bona gent del poble pla deixi d'abocar-se a carrers i places amb la intenció –no cal dir que lloable– de comprar un llibre i una rosa i així conti-

La majoria d'autors segueixen ancorats en la idea extravagant que el seu art ven

nuar alimentant la sensació que el món sencer ens admira pel nostre amor a la cultura i la nostra delicada sensibilitat. Al cap i a la fi, allò del llibre i la rosa és un invent que fins i tot ens van copiar els japonesos. A més, comprar un llibre i una flor a l'any no perjudica la salut.

Si a més el llibre pot acompanyar-se d'una dedicatòria de l'autor, llavors la jornada resulta ja absolutament gloriosa, tots els esforços queden compensats i podem retornar a les nostres tasques amb l'esperança d'eliminar el Chelsea.

Van ser centenars, per no dir milers, els que ahir van acudir als llocs on s'esperava la presència d'Allan Karlsson, pintoresc i indòmit iaio

suec que va decidir tocar el dos de l'asil el dia mateix en què feia cent anys, perquè els firmés el llibre que Jonas Jonasson, també fugitiu –del periodisme–, ha escrit sobre la seva vida.

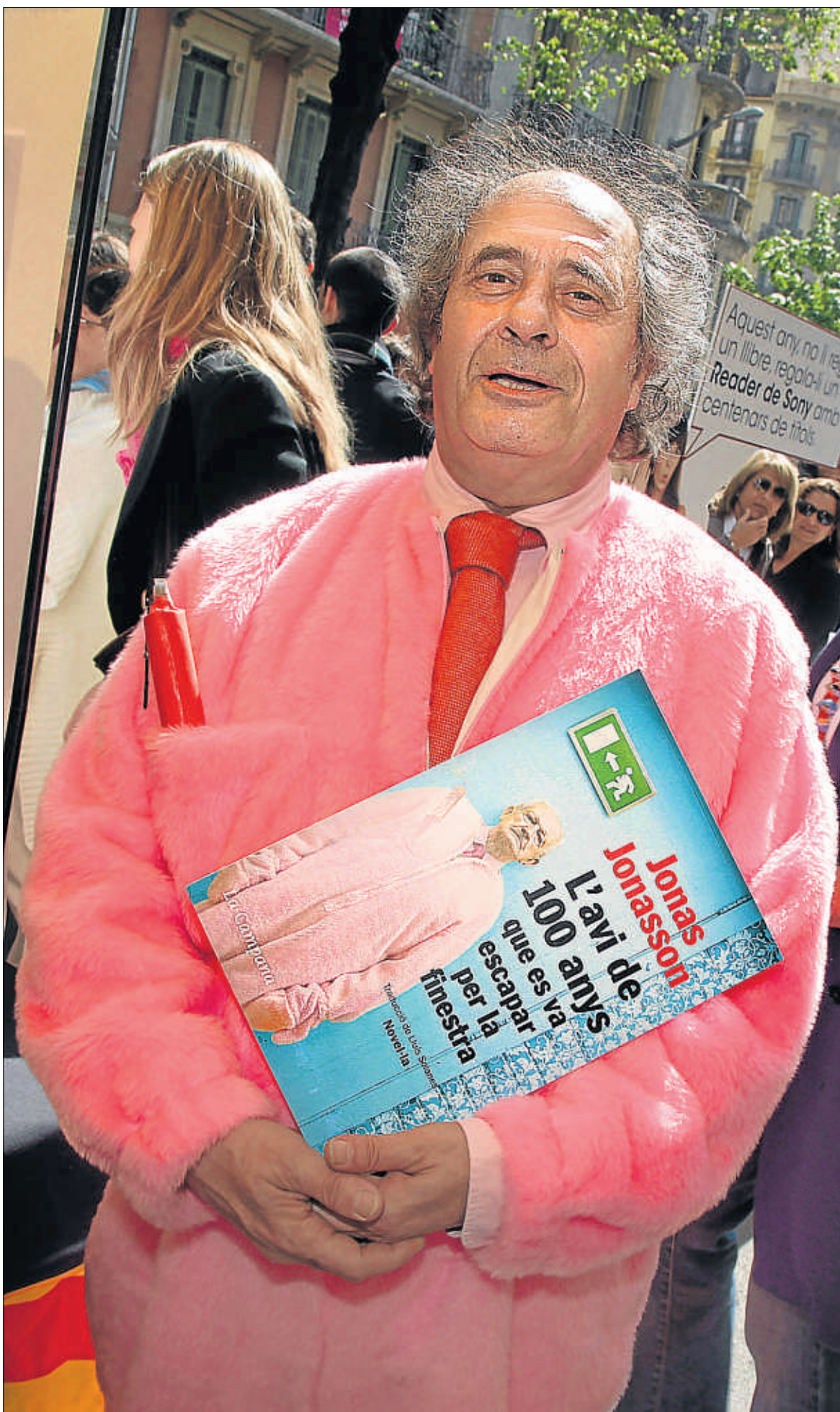
Com és lògic, de Karlsson, un personatge de ficció, no hi havia ahir ni rastre a cap de les llibreries on es venia l'obra que narra la seva vida. De Jonas Jonasson, l'autor, tampoc.

Hi havia, però, Quimet Pla, actor, exmembre de Comediants i expert en explosius (Karlsson va per la vida amb un cartutx de dinamita a la butxaca del pijama de pelfa color rosa i fins i tot ajuda Stalin a fabricar la seva primera bomba atòmica) firmant a preu fet, davant l'atònita i fins a un cert punt empenyada mirada d'autors tan reconeguts com Espinàs –cinquanta-vuit anys, cinquanta-vuit, acudint sense faltar un dia a firmar els seus propis llibres el matí de Sant Jordi–.

L'avi de cent anys que és va escapar per la finestra, editat per La Campana (n'hi ha també versió castellana, en edició de Salamandra) va ser ahir una de les obres més venudes i segurament la més autografiada, encara que la dedicatòria fos tan benintencionada com espúria. Coses del màrqueting que els escriptors, treballadors de ploma i pala, que viuen d'un ofici tan dur, com els de pic i pala, contempen gairebé sempre amb estranyesa, ja que la majoria segueixen ancorats en l'extravagant idea que el seu art, el seu estil i la seva inventiva resulten per si mateixos tan extraordinaris que n'hi hauria d'haver prou que adobessin una obra cada cop que se'ls ocorre un argument perquè els lectors es precipitessin a les llibreries a la recerca de les seves paraules màgiques.

I no. La cosa va de mercat, de producte, de màrqueting, de distribució i de venda.

La resta només és literatura.

JORDI PLAY

Quimet Pla encarnant el protagonista de la novel·la que està arrasant a mig Europa